

mange Bryderier at dele saadanne Sogne i 2 Fogderier, da det efter min Mening kunde komme i Collisjon med Lægsmandens Pligter.

Gomard: Da flere af de ærede Talere saa udførligt have talt om det, jeg anseer for det Principale ved denne Lov, nemlig at Sognecommuner faae Forslagsret med Hensyn til de Bestillinger, hvorom her er Tale, og som følge deraf ogsaa Indflydelse paa Fastsættelsen af det Bederlag, de skulle have, skal jeg ikke yttre mig videre derom. Naar det fra mange Sider er blevet udtalt, at Bestemmelsen i Lovens § 2 om Alderstillaag var forkastelig, kan jeg vel tiltræde en saadan Anskuelse, men til dem, som ansee disse Tillæg for ønskelige, skal jeg tillade mig at henstille, om man ikke kunde indfætte „personlige Tillæg“ istedetderfor, og at det personlige Tillæg indtraadte efter 5 Aars Tjeneste; men jeg maa hertil føie, at efter min Mening skulde dette personlige Tillæg kun indtræde, naar Sogneforstanderskabet fik Indflydelse paa Ansættelsen af disse Bestillingsmænd og indfillede til Amtsraadet, om et saadant personligt Tillæg skulde gives. Der er desuden en anden Vej, man kunde gaae, naar man har en duelig Sognefoged, og man vil vise ham en Erkjendtlighed for hans Duelighed, navnlig i Udførelsen af de ham overdragne Politiforretninger, og det er at give ham et Grattale af Politikaften; allerede nu finder det af og til Sted, at en nidkær Sognefoged faaer et saadant.

C. N. Petersen: Efter alle de Udtalelser, der have fundet Sted, og som for første Delen ere af den Bessaffenhed, at jeg deri kan erklære mig enig, skal jeg indskrænke mig til kun at omtale et Punkt af Sagen, nemlig Valgmaaden af Sognefogderne. Naar flere ærede Talere have meent, at Sogneforstanderskaberne skulle have en lovbestemt Ret til at vælge eller foreslaae de Mænd, der skulle udnævnes til Sognefogder, kan jeg ikke være enig deri, jeg maa tværtimod ansee en saadan Forholdsregel for særdeles uhensigtsmæssig. Sogneforstanderskaberne ville i de fleste Tilfælde blive hørt, og deres Forslag vil i de allerfleste Til-

fælde blive taget tilfølgende — det seer man med Hensyn til den Maade, hvorpaa Sognefogderne nu udnævnes — men derimod at give Sogneforstanderskaberne nogen lovmæssig Ret i saa Henseende, anseer jeg for skadeligt. Det er mig bekendt, at i den første Tid, efter at Landcommunalloven udkom, var der flere Amtmænd, der overlode til Sogneforstanderskaberne, hvem de vilde vælge, men i alle de Tilfælde, som ere mig bekendte, fortrøede Amtmændene, at de vare gaaede den Vej, og de gik den aldrig mere, eller i ethvert Tilfælde gik de den saaledes, at de derved ikke gave Sogneforstanderskaberne noget bestemt Tilfagn om, at deres Forslag vilde blive taget tilfølgende. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) ansaae den nuværende Valgmaade for uheldig, og det især af den Grund, at man fik mindre selvstændige, mindre paalidelige Mænd til Sognefogder, idet han nemlig troede, at Amtmanden og Herredsfogden, under hvilke Sognefogderne skulle virke, ikk ønskede selvstændige Mænd; men jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand, at er der nogen Ting, der ligger Amtmanden og Herredsfogden paa Hjerte, saa er det just at faae en selvstændig Mand til Sognefoged; det er just Selvstændigheden, som det i de fleste Tilfælde skorter paa, og den vil vanskelige ene komme tilstede, naar Kommunen skal vælge dem. Sognefogden staaer i mangfoldige Berørelser med Beboerne, de ere alle hans Nærliggende, for en stor Deel hans Slægtninge, hans nærmeste Bekjendte og Venner, saa der hører overordentlig megen Selvstændighed til at modstaae alle de Indflydelser, som fra den Kant gjøre sig gjeldende, og som kunne gjøre ham Opsyldelsen af hans Pligter overmaade vanskelig, hvorimod den Selvstændighed, han skal vise mod Amtmanden og Herredsfogden, ikke behøver at være saa stor.

Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgkreds (B. Mørgaard) holdt sig fornemmelig dertil, at den Kommunen vedrørende Lovgivning havde saaledes sammenblandet Sogneforstandernes og Sognefogdernes Forretninger, at man ikke kunde fjelne dem fra hin-